

150,000 for hver Strækning, altsaa i alt 300,000. Der er et Par lignende mindre Summer, som jeg dog skal forbigaa for ikke at trætte Tinget. Men saa er der det store Beløb til Statsbanernes Afløsning af Grusballasten med Stenballasten. Det anføres her i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, at det vil dreje sig om en Udgift af 16 Mill. Kr., 10 Mill. paa Hovedlinierne og 6 Mill. paa Sidelinierne. Nu er Spørgsmaalet: Hvor bør denne store Sum opføres, under Anlægene eller under Driften? Derom kan der vel ogsaa diskuteres. Det er udtrykkeligt fra Ministerens Side i Finanslovanmærkningerne udtalt, at det er en Skønssag, og saa er der skønnet saaledes, at af de 800,000 Kr., som man ønsker at begynde med i Aar, er Halvdelen anbragt under Driften og Halvdelen under Anlægene. Men det forekommer mig, at det kan der ikke være nogen Mening i. Enten hører denne Udgift under Anlægene eller ogsaa under Driften, og det forekommer mig, at da denne Ballast neppes kan siges i egentlig Forstand at forøge Banernes Værdi — formelt gør den det nok, men i Virkeligheden vel neppes —, burde det hele være opført under Driften; men under Driften staar der opført 400,000 Kr. og under Baneanlægene 400,000 Kr. Man faar let en Mistanke om, at man kun har foretaget denne Deling for derved at gøre Udgifterne til Driften saa relativt smaa, som det er muligt at gøre dem. Naar jeg fremdrager dette, er det for at pege paa — jeg skal ikke mene noget ondt eller slemt dermed —, at naar man har posteret paa denne Maade, er det vistnok en Tillavning af Statsbaneregnskabet, en Tillavning saaledes, at det kan vise et saa gunstigt Resultat som muligt. Hvis man ikke havde gjort det, vilde det Overskud, der opføres, have været 8—900,000 Kr. mindre, end det er, og saa vilde Banerne i Virkeligheden have kostet os ikke alene 4 Millioner Kr. i Rentetab, men nærmere 5 Millioner. Jeg tror, det var heldigt, om man søgte at komme saa nær som muligt det Ideale, der er blevet opstillet, at det virkelig bliver et forretningsmæssigt Budget og Regnskab, der opstilles, saa at man faar en klar og nøgtern Forestilling om, hvad Banerne koster, og for at man ikke skal forledes til at komme tilbage til de letsindige Jern-

banebevillinger, som vi har givet os af med tidligere, da vi ikke havde Anelse om, om Banerne gav Overskud eller Under-skud.

Jeg vil ganske kort dvæle ved Postvæsenet. Om Postvæsenet er der sagt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at det er den Statsvirksomhed, der betaler sig bedst, og det er rigtigt, thi Postvæsenet giver en Indtægt af 1,614,624 Kr., og hvis det forrentede sin Kapital, som er med et rundt Tal $6\frac{1}{3}$ Million, med 4 pCt., saa vilde der endda blive et Nettooverskud tilbage paa 1,360,763 Kr. Det er muligt, at Afskrivningen skulde være noget større, men selv om den blev sat op til 2 pCt., vilde der endda fra Postvæsenet indgaa omtrent 1,300,000 Kr. til Statskassen. Det er altsaa ubestrideligt et Erhverv, der forrenter sig særdeles godt, og der er fra den Side ikke noget at indvende. Men der er noget andet, som Forholdet giver Anledning til at tænke over, og det er det Spørgsmaal, om det er rigtigt, at Postvæsenet forrenter sig saa godt, med andre Ord, om det er Postvæsenets Opgave at forrente sig, eller om det ikke snarere er dets Opgave at udføre sin Tjeneste saa billigt som muligt for Forbrugerne. Det er en bekendt Sag, at der rundt omkring virkes for en lavere Postporto. Hos os er man gaaet den modsatte Vej, men man arbejder rundt omkring i Verden paa Penny-Portoen, det vil for os sige 10 Øres Portoen, og en saadan Nedsættelse synes at skulle ligge indenfor vore Evner, siden vi har et Postvæsen, der giver 1,300,000 Kr. Overskud til Statskassen. Der kan ikke være saa megen Mening i at lade dem, der skriver Breve og sender Pakker med Posten, betale det Minus, som enten Jernbanekørsel eller Telegrafvæsenet eller andre Væsener giver. Det maatte være rimeligt kun at lade Folk betale, hvad det koster at lade deres Ting sende. Jeg vilde gerne høre den ærede Indenrigsministers Mening om, hvorvidt der kunde være Tale om, at vi skulde deltage i den Bevægelse for at nedsætte Postportoen, der gør sig gældende Verden over, og som Forretningslivet overalt tillægger saa stor Betydning.

Den tredje Statsvirksomhed, Telegraf- og Telefonvæsenet, har et beregnet Over-